

Udvalgets Flertal, som hører til Flertallet i dette Ting, siger, at det er et Kompromis, de gaa ind paa, altsaa noget, de tilbyde den anden Part, noget, som egentlig ikke er deres Standpunkt, men som de gaa ind paa for at gøre andre en Indrømmelse. Naar man saa undersøger, hvem disse andre ere, viser det sig, som tidligere bemærket, at det er to Medlemmer, som tidligere hørte til Oppositionen. Jeg har ikke kunnet forstaa, hvorledes Sagen kunde komme til at foreligge paa den Maade, og jeg maa sige, at jeg er ikke bleven oplyst i saa Henseende af den Diskussion, der er ført her, navnlig efter at den ærede Landsstingsmand for 11te Kredts (Th. Nielsen) er fremkommen med den Paastand, at første Del af den Dagsorden, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt) har foreslaaet, er i Overensstemmelse med Venstres gamle Standpunkt. Den Dagsorden, som blev vedtaget i det andet Ting, og hvortil det ærede 2det Medlem for 11te Kredts sigter, blev vedtågen for 22 Aar siden, og der staar, at Folketinget under de nuværende Forhold, d. v. s. for 22 Aar siden, ikke finder, at der er nogen bydende Nødvendighed for at foretage en Omfordeling eller Forøgelse af Folketingsvalgekredsens Antal. Men hvad der gjaldt for 22 Aar siden, gælder dog ikke i Dag, naar Forholdene i Mellemtiden ere i høj Grad forandrede. Hvad det for mig kommer an paa, er imidlertid ikke saa meget at komme ind paa en Diskussion om Venstres gamle Standpunkt. Jeg vil holde mig til det, som Folketinget har vedkendt sig at ville føre igennem og derfor har sendt her op til dette Ting for ogsaa at faa dette til at gaa med til. Folketinget har i en Række af Aar stillet sig paa det Standpunkt, at skal der ske en Forandring, skal den være i Overensstemmelse med Grundlovens Fordringer, vi skulle have en Forøgelse af Folketingskredsens Antal, som staar i Forhold til, hvad Grundlovens § 32 forlanger. Det blev udtrykkelig udtaalt i det andet Ting i 1886—87, da det sidste Forslag fra Regeringens Side forelaa om en delvis Forøgelse af Kredsen her i Landet. Ordføreren for Udvalgets Flertal sagde da, at dette Forslag, som gentagne Gange har foreligget, nemlig Indenrigsminister Skeels Forslag, var et Forsøg paa at komme uden om Grundlovens Bud, og

han forlangte, at der skulde ske en Forandring, som opfyldte dette, og som gif ud paa at forøge Folketingskredsens Antal i Henhold til, hvad § 32 forlanger. Folketinget erklærede, at det ikke vilde have med en saadan delvis Forøgelse at gøre, idet det med 60 Stemmer mod 13 vedtog en Dagsorden, som gif ud paa at ville lægge denne Sag til Side, saa længe den ikke kom frem paa et andet Grundlag, nemlig at Grundlovens § 32 fuldt ud blev opfyldt. Hvad det nuværende Regeringsforslag angaar, er det af det nuværende Folketingsflertal erkendt, at det er en Opfyldelse af Grundlovens Bud; altsaa i Overensstemmelse med, hvad man ønskede og forlangte. Naar det Folketingsflertals Standpunkt, tror jeg ogsaa, det med Rette kan siges at være Venstres Standpunkt, at den Stund, det er Venstre, som er Flertal i det andet Ting. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) har stillet sig saaledes over for et Forslag, som Folketinget har vedtaget, om end med nogle enkelte Forandringer, at han vil gaa rent bort fra dette Grundlag og føre os over paa Højres gamle Standpunkt, et Standpunkt, som Folketinget udtrykkelig har forkastet ved en Dagsorden. Hvorledes det kan bringes i Overensstemmelse med hans gamle Standpunkt, kan jeg ikke forstaa. Thi saaledes opfatter jeg min Stilling, og jeg troede, det ogsaa var det ærede Medlems Opfattelse af sin Stilling, at naar Folketinget havde vedtaget noget, som man kan sympatisere med — og jeg antager, man kan sympatisere med, hvad Meningsfæller i det andet Ting vedtage — burde man ogsaa her søge Overensstemmelse bragt til Veje derom og faa det bragt ud i Livet, men ikke søge at forandre det og gaa over til sine tidligere Medstanderes Standpunkt. Men Sagen er stillet i den Grad paa Hovedet, at ærede Medlemmer, som høre til Flertallet her i dette Ting, tilhneladende kunne sige: Vi gaa ind paa dette som et Kompromis over for andre ærede Medlemmer. Det er efter min Mening det stik modsatte Forhold af, hvad der faktisk burde foreligge.

Den ærede Ordfører gif jo endog saa vidt, at han i Gaar i sine Slutningsbemærkninger fremkom med Udtalelser, der meget stærkt lignede Trusler, Trusler om,